

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. szeptember 11. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. november 13. napján meghozott **1.B.285/2018/22. számú ítéletét helybenhagyja.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat erős felindulásban elkövetett emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 161. §) miatt 3 év szabadságvesztésre ítélte.

Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, illetve, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. július 20. napjától 2018. október 1. napjáig, valamint a 2018. október 15. napjától 2018. november 13. napjáig fogva tartásban töltött időt beszámította.

Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 340.434,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére, téves tényállás és minősítés megállapítása miatt, emberölés bűntette kísérletében történő bűnösség megállapítása, valamint hosszabb tartamú szabadságvesztés, továbbá közügyektől eltiltás kiszabása,

a védő a büntetés enyhítése érdekében.

A vádlott 2019. január 25. napján kérelmet nyújtott be a bűnügyi költség megfizetésével összefüggésben, annak csökkentését, eltörlését kérve.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.81/2019/4. szám alatti indítványában az ügyészi fellebbezést visszavonta, egyben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy álláspontja szerint a sértetti közrehatás enyhítő körülménykénti értékelése - figyelemmel a cselekmény minősítésére - a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

A vádlott beadványát fellebbezésnek tekintve indítványozta, hogy azt az ítélőtábla utasítsa el és küldje meg a költségkedvezmény vonatkozásában döntésre jogosult jogi segítségnyújtó szolgálatnak.

A védő a másodfokú eljárásban nem nyújtott be fellebbezés írásbeli indokolását.

Az ítélőtábla a védő fellebbezését nem ítélte alaposnak, a vádlott beadványát pedig a bűnügyi költség elengedése iránti kérelemnek tekintette.

Az elsőfokú ítélet vonatkozásában a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott felülbírálatnak volt helye.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, melynek eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg.

A megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

A bűnösségi körülményeket tekintve az ítélőtábla a sértetti közrehatás enyhítő körülménykénti értékelését mellőzte, hiszen a sértetti magatartásra figyelemmel minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét erős felindulásban elkövetett emberölés büntette kísérletének. Emellett ugyanezen körülménynek a büntetés kiszabása során történő figyelembe vétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta több, mint 2 év eltelt, így további enyhítő körülmény az időmúlás.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítélőtábla álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a cselekmény súlyára figyelemmel úgy ítélte, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával érhetők el.

A vádlott által elkövetett cselekményt a törvény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a középérték 5 év. Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket kellő súllyal vette figyelembe, amikor a középértéktől lényegesen a vádlott javára eltérve 3 évben határozta meg a szabadságvesztés tartamát.

Mindezekre figyelemmel a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítését az ítélőtábla nem látta indokoltnak.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés törvényes.

Az elsőfokú bíróságnak a büntügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvényes, hiszen az eljárás során felmerült valamennyi büntügyi költség a bűnösnek kimondott vádlottat terheli a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

A büntügyi költség összege sem aránytalanul nagy a bűncselekmény tárgyi súlyához képest, ezért nincs mód a Be. 574. § (5) bekezdése alkalmazásának sem.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a védő fellebbezését nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A végzés ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére, nincsen helye fellebbezésnek.

A vádlott kérelmét az ítéletábra a Be. 77. § (1) bekezdése alapján a jogi segítségnyújtó szolgálatnak küldte meg a büntügyi költség elengedése vagy mérséklése iránti kérelemként, annak elbírálása érdekében.

Szeged, 2019. szeptember 11.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

. Cserhádi Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.335/2019/5. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.285/2018/22. számú ítélete a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. szeptember 11.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő